

Dí - ky za ve - čer, jenž se štmí - vá,
 dí - ky, za u - ply - nu - lý den,
 dí - ky, mé sr - dce vdě - čně zpí - vá:
 bu - diž ve - le - ben.

2. Díky, že řídíš hvězdy nebe, / díky, že bdíš i nad světem, / díky, že jsem tak blízko Tebe, / že v tvé mysli jsem.
3. Díky za všechno krásné, milé, / díky, mé srdce tuší již, / díky, že mě i těžké chvíle / vedly k Tobě blíž.
4. Díky, že jsi mi dal svou sílu, / díky, že jsem směl dobrý být, / díky, žes mi dal schopnost k dílu, / dej i šťastný klid.
5. Díky, že jsi mi milost skýtal, / díky, že jsi mi odpustil, / díky, kdybys mi hříchy sčítal, / zavržen bych byl.
6. Díky, že jsi stále se mnou, / díky, noc neleká mě víc, / díky, až ráno přijdeš jednou, / já Ti půjdu vstříc.
7. Díky, že jsi všem přines spásu, / díky, toho se přidržím. Díky, že věřím tvému hlasu, / že Ti patřit smím.